

Katja Bjørn, A Ride on the River.

Lad dig opsluge

KATJA BJØRN OG TRINE BOESEN I VIBORG KUNSTHAL

Der er rig mulighed for at lade sig omslutte af kunsten i Viborg for tiden. Katja Bjørn viser sin dragende videoinstallation, *A Ride on the River*, og Trine Boesen har opbygget et helt univers med udstillingen *Into Dimension*. Begge udstillinger kan ses i Viborg Kunsthall frem til d. 24. februar. Vi har besøgt udstillingerne og fik en snak med kunstnerne.

KATJA BJØRN - A RIDE ON THE RIVER

Kropslig fascination

Katja Bjørn har igennem sin kunstneriske karriere berørt mange temaer, og mange af disse har kredset om et overordnet tema: kroppen og dens væren i verden. Hun beskæftiger sig med kroppens samspil med naturen og, hvad der sker, når dens overflader møder hinanden.

"Jeg er fascineret af, hvordan vi som ensomme individer 'støder' ind i verden og i hinanden, og hvad der sker med den kropslige overflade, når den møder andre

overflader," fortæller Katja om sin interesse for, hvad hun selv beskriver som de fælles kropslige ting, som vi deler ved at være i live. "Kroppen er et stykke materie blandt al mulig anden materie, som den støder imod. Det interessante er, hvordan man som individ er i det – hvordan man mærker det og er synlig i det. For uanset kulturel væren i verden, så er den iboende materialitet (krop) oppe mod verdens materialitet og dermed rigtig meget fysisk modstand. Hvis vi tænker på, hvordan

en nyfødt babys hud både skaller og får knopper i konfrontationen med verden, så er det tydeligt, at det er en konfrontation, som rummer både modstand og smerte. Og som frem for alt tager tid. Det fascinerer mig, hvordan man kæmper med det og bevarer modet." Hun uddyber, at naturen, i dens møde med kulturen, jo både er uafhængig og underlagt, men at den alligevel arbejder på egne præmisser. For selvom den er underlagt og vi som mennesker kan forme og omforme vores kroppe, så er der

Katja Bjørn, A Ride on the River.

alligevel noget natur der gør, som det passer den.

At overgive sig og flyde med livet

"A Ride on the River handler om meget andet end kroppens møde med verden. Det er et værk om naturen med floden som grundelement og om det at overgive sig til noget uden modstand. Flodens flow er et livsflow, som vi kan vælge til i form af at turde at flyde med.", uddyber Katja. Flodens kraft, repræsenterer også selve livet

med alt, hvad det rummer af både tragedier og bagateller.

"Vi kan modstå meget, og nogle bliver fantastisk kloge trods meget tragiske skær undervejs. Vi har muligheder for at opdyrke et stort livsmod på trods og foretage nogle valg undervejs, der kan styrke os," slår Katja fast. Hun fortæller, at hun ofte er blevet spurgt, om der er nogle særlige grunde til, at hun ofte vælger kvindekroppe i sine værker. Hun fortæller, at det ligeså godt kunne være mandekroppe,

men at det er kvindekroppen, hun kender bedst og forundres mest over. Men som det grundlæggende fokus på kroppens væren i verden kunne det sagtens have været mandekroppe. Værket A Ride on the River er 28 minutter langt, og da jeg spørger Katja, hvor længe værket skal opleves, siger hun, at hvis publikum bare flyder hen i fem minutter, så er der en ret god chance for at få del i flowfølelsen.

Værkets elementer og tilblivelse

Vi taler om elementerne i værket, som kommer flydende: Månen, en båd, to årer, en kvindekrop, en mandekrop, nogle lygter og nogle sten, som kommer til syne. Ved at tale om elementerne opdager jeg, at jeg har oplevet værket så godt som i dets fulde længde, da jeg nåede at opleve alle elementerne. Jeg havde ikke selv en fornemmelse af, at jeg havde været så længe i det store rum og set på det rindende vand. Men jo, jeg kom helt sikkert ned i det flow, som Katja fortæller om, og jeg er virkelig imponeret over både lydbilledet og særligt også, hvor smukt værket tager sig ud.

"Det var et voldsomt værk at producere, hvor jeg, akkurat ligesom værkets kernebudskab, selv måtte øve mig i at give mig hen til processen og tro på, at det ville virke. Der er 14 projektorer og et samlet billede på 130 m², og under arbejdsprocessen sad jeg med 3-4 skærme. Jeg gav mig hen til flodelementet og til dét at lave noget fysisk med bevægelse i. Hvis man her ved det færdige resultat tænker, at man gerne vil se mere og bliver stående, så er jeg rigtig glad – for så kan flowet rent faktisk opleves!" ●

Katja Bjørn er uddannet cand.mag. i religions- og kunsthistorie og arbejder primært med videokunst. Bjørn har bl.a. udstillet på Kvindemuseet, Sculpture by the Sea, Louisiana Museum for Moderne Kunst, Randers Kunstmuseum, Skive Museum, Kunsthal Aarhus og desuden deltaget i Rauma Biennale Balticum, Finland samt Gowana Canal, New York. Katja Bjørn er repræsenteret i samlingerne på Randers Kunstmuseum, Horsens Kunstmuseum, Kvindemuseet i Aarhus og hos Aarhus Kommune.

A Ride on the River kan opleves i Viborg Kunsthall indtil d. 24. februar.

Katja Bjørn udstiller igen fra d. 9. marts på Horsens Kunstmuseum med soloudstillingen Involved og fra d. 1. marts på Tom Kristoffersen i en gruppeudstilling.

Trine Boesen, Drift of light, 160 x 190 cm, Akryl og blyant på lærred, 2018.

TRINE BOESEN - INTO DIMENSION

» Farver og form inviterer os ind

I flere af Trine Boesens nye værker fra Into Dimension er der et beroligende bagvedliggende mørke i form af en sort baggrund bag de mange især gule motiver, der synes at svæve rundt i universet. Både det store univers, men også det fysiske rum, vi står i, flyder ud af sin genkendelige form og overrasker os, hvad enten det er filmisk eller billedligt. Det sker på første sal i Kunsthallen efter at have bevæget os igennem Trines værker i stueetagen, der, som hun fortæller, er koblet på, som en introduktion til det billedunivers, hun har udviklet: Billeder som består af både tegninger og malerier. De mere neutrale pastelfarver introduceres i stueetagens første rum i sirligt udførte æstetiske billeder, og i det tilstødende

lokale møder vi en farveeksplosion, hvor den gule skrigende farve er insisterende og kraftfuld. Vi involveres mere og mere i værkernes nu udvidede felt, og allerede inden første sal får man en fornemmelse af, hvordan det nærmest elastiske begreb 'Space' kommer i spil og bryder med de fysiske vægge. Efter vandringen op til første etage inviteres vi nu ind, eller rettere sagt ud, i selve universet, og i det hele taget danner udstillingens ramme med vandring fra rum til rum en rigtig spændende helhed, hvor man både opdager og genopdager detaljer.

Det kendte vendes på hovedet

"Jeg er optaget af skønheden i de uskønne ting, som vi omgiver os med i vores tings-

lige verden eller de genstande, som vi ikke tillægger megen værdi, men som har en betydning i vores hverdag. Jeg bruger ofte objekterne symbolsk og med overførte betydninger. Det samme gælder mine skiltninger som jo er hentet fra et samfund, der bl.a. er organiseret med piktogrammer og pile, der viser os, hvor vi skal hen i sammenhængen og hvad vi skal og ikke skal gøre," fortæller Trine. Jeg morer mig over at tænke på, hvordan vi i det større perspektiv trisser rundt som en masse små myrer, der er guidet godt, og for det meste komplet idiotsikret, på vej af symboler, hvor end vi befinder os i verden. Med Trines nye værkers skærpede space-element oplever vi at se de ting, vi kender på en helt ny måde. Hun uddyber, at det netop er det

“Jeg arbejder i et hybridt univers, hvilket vil sige at jeg sammensætter forskellige tider, steder og blander sprog og sproglige udtryk.”

underlæggende ved det velkendte, hun ønsker at fremhæve.

“Jeg sammensætter og konstruerer, nedbryder og opbygger mine universer, og benytter det velkendte til at lukke op til det “ukendte” eller sætter tingene ind i et nyt perspektiv med forskellige fortolkningsmuligheder.”

Et universelt sprog

Det er interessant, hvordan Trine bruger spanske gloser på mange af skiltene på både de nye og de ældre værker – ikke mindst fordi det er et sprog, jeg godt forstår, men som på samme tid er fremmed i dansk sammenhæng (og nok også for en del besøgende).

“Jeg arbejder i et hybridt univers, hvilket vil sige at jeg sammensætter forskellige tider, steder og blander sprog og sproglige udtryk. Det spanske sprog har noget universelt over sig og det har en anden og mere dramatisk klang end engelsk, som er det sprog jeg oftest bruger. Samtidig er det meste af mit billedforlæg fra mine egne fotos, og der optræder det spanske også, i perioder,” forklarer Trine. Ordet entrada (indgang) bruges flere gange, ligesom ordet aseos (toiletter) også figurerer. De sproglige elementer er enormt dragende.

Musiske erindringer

Urværket, som ligeledes kan opleves på første sal, refererer til buddhistiske bedemøller, og i stedet for deciderede mantraer, er der lydreferencer til kendte sange. Trine fortæller, at en inspirationskilde til Urværket, stammer fra en oplevelse hun havde for 18 år siden oppe i Lille Tibet i Kina. På toppen af et bjerg stod et tempel, hvis sider bestod af meget store bedemøller som kun var dækket af et halvtag, så vinden kunne suse igennem. Her gik folk forbi for at sende mantraer og bønner afsted, og dette gjorde de ved at lade deres hænder sætte gang i møllerne mens de gik forbi søjlevæggen, så bedemøllerne begyndte at roterer. Og når befolkningen havde forladt stedet, roterede bedemøllerne stadig rundt i forskellige tempi for til

sidst at gå i stå, indtil en ny person kom forbi.

“Den oplevelse og energien fra stedet har ligget i mig og er en af motivatorerne for urværket. Jeg blev interesseret i hvilken identitetsskabende fællesnævner eller erindringsplatform, jeg kunne erstatte mantraerne med, hvis jeg skulle forsøge at genskabe min oplevelse i Lille Tibet, til en selvroterende fremtidsversion,” fortæller Trine om urværket, der ligesom hele Into Dimension er fyldt med nye skæve udfordringer til vores syn på både tid, ting og til det konkrete rum. Trine skaber visuelle udfordringer, der bryder med det velkendte og byder os ind i helt nye tankerum. ●

Trine er uddannet fra både Det Jyske og Det Kongelige Kunstakademi og

har udstillet på en række nationale og internationale museer og gallerier såsom: ARKEN, Trapholt, KUNSTEN, ARoS, Brandts, Nikolaj Kunsthal, I20 Gallery (New York), Galleri 404 (Napoli), Museum for Contemporary Art (Beijing), 18 Creative Center (Singapore), Transit Kunstrum (Stavanger), Santa Monica Studios (Los Angeles), Kunsthaus Baselland (Basel), Galleri Fiebach & Minninger (Køln), Galleri Talbot Rice (Edinburgh) og Vane Contemporary Art (Newcastle) m.fl.

Into Dimension kan ses frem til d. 24. februar i Viborg Kunsthal og igen fra 7. oktober og fire måneder frem på Rønnebæksholm i Næstved.

Trine Boesen. Portrætfoto.